

**ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΙΣ ΔΥΟ ΑΡΧΑΙΩΝ ΑΠΟΣΠΑΣΜΑΤΩΝ ΑΠΟ
ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «Ιέρων»
ΣΕ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΓΛΩΣΣΕΣ (Νέα Ελληνικά, Αγγλικά,
Γαλλικά)**

Μετάφραση και Επιμέλεια: Έλενα Γάρδου

Περιεχόμενα:

Εισαγωγικό σημείωμα.....	1
Κεφάλαιο 1 ^ο	1-8
Νέα Ελληνικά.....	1-3
Αγγλικά.....	3-6
Γαλλικά.....	6-8
Κεφάλαιο 6 ^ο	9-12
Νέα Ελληνικά.....	9-10
Αγγλικά.....	10-11
Γαλλικά.....	11-12

Στα παρακάτω αποσπάσματα από το 1^ο και το 6^ο κεφάλαιο του έργου του Ξενοφώντα με τίτλο: «*Ἰέρων*», ο τύραννος *Ἰέρων* εξηγεί στον, ποιητή κι ελεύθερο πολίτη, *Σιμωνίδα* -που λανθασμένα υποστηρίζει ότι η ζωή ενός τυράννου είναι ευχάριστη- τους λόγους για τους οποίους ένας τύραννος αδυνατεί να αγαπήσει, να αγαπηθεί, να έχει πραγματικούς φίλους, να εμπιστευτεί και να ζήσει δίχως φόβο.

Κεφάλαιο 1^ο

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ	ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
<p>[26] αἰ τῶν ἀφροδισίων μόνον κινδυνεύουσιν ὑμῖν ἀπολαύσεις, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, τοῦ τυραννεῖν τὰς ἐπιθυμίας παρέχειν· ἐν γὰρ τούτῳ ἕξεσιν ὑμῖν ὅ τι ἂν κάλλιστον ἴδητε τούτῳ συνεῖναι.</p> <p>[27] Νῦν δὴ, ἔφη ὁ Ἰέρων, εἴρηκας ἐν ᾧ γε, σάφ' ἴσθι, μειονεκτοῦμεν τῶν ἰδιωτῶν.</p> <p>πρῶτον μὲν γὰρ γάμος ὁ μὲν ἐκ μειζόνων δῆπου καὶ πλούτῳ καὶ δυνάμει</p> <p>κάλλιστος δοκεῖ εἶναι καὶ παρέχειν τινὰ τῷ γήμαντι φιλοτιμίαν μεθ' ἡδονῆς· δεύτερος δ' ὁ ἐκ τῶν ὁμοίων·</p> <p>ὁ δ' ἐκ τῶν φαυλοτέρων πάνυ ἄτιμός τε καὶ ἄχρηστος νομίζεται.</p> <p>[28] τῷ τοίνυν τυράννῳ, ἂν μὴ ξένην γῆμη, ἀνάγκη ἐκ μειόνων γαμεῖν, ὥστε τὸ ἀγαπητὸν οὐ πάνυ αὐτῷ παραγίγνεται. πολὺ δὲ καὶ αἰ θεραπείαι αἰ ἀπὸ τῶν μέγιστον φρονουσῶν γυναικῶν εὐφραίνουσι μάλιστα, αἰ δ' ὑπὸ δούλων παροῦσαι μὲν οὐδέν τι ἀγαπῶνται, ἐὰν δέ τι ἐλλείπωσι, δεινὰς ὀργὰς καὶ λύπας ἐμποιοῦσιν.</p> <p>[29] ἐν δὲ τοῖς παιδικοῖς ἀφροδισίοις ἔτι αὖ πολὺ μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς τεκνοποιοῖς</p>	<p>Μόνο οι ερωτικές απολαύσεις κεντρίζουν σε εσάς, εἶπε ο Σιμωνίδης, να έχετε την επιθυμία να είστε τύραννος· Γιατί με αυτόν τον τρόπο θα μπορέσετε να συνυπάρχετε με ό,τι ομορφότερο αντικρίσετε.</p> <p>Τώρα λοιπόν, εἶπε ο Ἰέρων, έχεις πει αυτό, στο οποίο, καλά να γνωρίζεις ότι μειονεκτούμε από τους κοινούς ανθρώπους του λαού.</p> <p>Πρώτα, φυσικά, γιατί ο γάμος με γυναίκα που υπερτερεί σε περιουσία και δύναμη, αναμφίβολα μοιάζει να είναι ο καλύτερος και να παρέχει σε εκείνον που παντρεύεται υπόληψη μαζί με την ηδονή· δεύτερος έρχεται ο γάμος με κάποια ισότιμη γυναίκα· τέλος, ο γάμος με κατώτερη γυναίκα, νομίζεται εντελώς ατιμωτικός και ανώφελος.</p> <p>Ο τύραννος λοιπόν, αν δεν παντρευτεί ξένη, είναι ανάγκη να παντρευτεί με κατώτερη, ώστε εκείνο που ποθεί βεβαίως δε γίνεται. και πολύ συχνά οι περιποιήσεις, εκείνες από γυναίκες ανώτερου φρονήματος, τέρπουν πολύ, ενώ εκείνες από δούλες, αν υπάρχουν, δεν ικανοποιούν, κι αν πάλι λείψουν, προκαλούν τρομερή οργή και λύπη.</p> <p>Κι όσον αφορά τον έρωτα με νέους, ακόμη περισσότερο σε αυτόν, παρά σε αυτόν που σχετίζεται με την τεκνοποιία,</p>

μειονεκτεῖ τῶν εὐφροσυνῶν ὁ τύραννος.
ὅτι <μὲν> γὰρ τὰ μετ' ἔρωτος ἀφροδίσια
πολύ διαφερόντως εὐφραίνει
πάντες δῆπου ἐπιστάμεθα·

[30] ὁ δὲ ἔρωσ πολὺ αὖ
ἐθέλει ἥκιστα τῷ τυράννῳ ἐγγίγνεσθαι.
οὐ γὰρ <ὁ> ἔρωσ ἐφιέμενος
τῶν ἐτοιμῶν ἤδεται,
ἀλλὰ τῶν ἐλπιζομένων.
ὥσπερ οὖν [εἶ] τις ἄπειρος ὦν δίψους

τοῦ πιεῖν οὐκ ἂν ἀπολαύοι,
οὕτω καὶ ὁ ἄπειρος ὦν ἔρωτος
ἄπειρός ἐστι τῶν ἡδίστων ἀφροδισίων.

[31] ὁ μὲν οὖν Ἰέρων οὕτως εἶπεν.
ὁ δὲ Σιμωνίδης ἐπιγελάσας, ἔφη,
Πῶς λέγεις, ὦ Ἰέρων;
τυράννῳ οὐ φῆς παιδικῶν ἔρωτας ἐμφύεσθαι;

πῶς μὴν σύ, ἔφη, ἔρῃς Δαϊλόχου τοῦ καλλίστου
ἐπικαλουμένου;

[32] Ὅτι μὰ τὸν Δία, ἔφη,
ὦ Σιμωνίδη,
οὐ τοῦ ἐτοιμοῦ παρ' αὐτοῦ
δοκοῦντος εἶναι τυχεῖν τούτου μάλιστα ἐπιθυμῶ,
ἀλλὰ τοῦ ἥκιστα τυράννῳ προσήκοντος
κατεργάσασθαι.

[33] ἐγὼ γὰρ δὴ ἐρῶ μὲν Δαϊλόχου
ὥνπερ ἴσως ἀναγκάζει ἡ φύσις ἀνθρώπου
δεῖσθαι παρὰ τῶν καλῶν,
τούτων δὲ ὦν ἐρῶ τυχεῖν,

μετὰ μὲν φιλίας καὶ παρὰ βουλομένου πάνυ ἰσχυρῶς
ἐπιθυμῶ τυγχάνειν,
βία δὲ λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ ἤττον
ἂν μοι δοκῶ ἐπιθυμεῖν ἢ ἐμαυτὸν κακόν τι ποιεῖν·

[34] παρὰ μὲν γὰρ πολεμίων ἀκόντων λαμβάνειν

πάντων ἡδιστον ἔγωγε νομίζω εἶναι,
παρὰ δὲ παιδικῶν βουλομένων ἡδισταί οἱμαί αἱ
χάριτές ψ.

[35] εὐθύς γὰρ
παρὰ τοῦ ἀντιφιλοῦντος
ἡδεῖται μὲν (εἰσιν) αἱ ἀντιβλέψεις,

μειονεκτεῖ στη χαρὰ ὁ τύραννος.
Γιατί οἱ σαρκικές ηδονές μαζί με τον ἔρωτα
ευχαριστοῦν περισσότερο,
ὅλοι φυσικά το γνωρίζουν πολὺ καλά·

Γενικά ὁ ἔρωτας τις περισσότερες φορές,
αδυνατεῖ να γεννηθεῖ ἐμφυτα στον τύραννο.
Γιατί ὁ ἔρωτας δεν ευχαριστεῖται
να ποθεῖ τα ἐτοιμα,
ἀλλὰ τα προσδοκώμενα.
Ὅπως λοιπὸν ἀν κάποιος που δεν ἔχει ποτέ
διψάσει,
πίνοντας δε θα νιώσει ἀπόλαυση,
ομοίως καὶ αὐτός που δεν ἔχει γνωρίσει τον ἔρωτα,
δεν γνωρίζει ποτέ τις πιο γλυκές σαρκικές
ἀπολαύσεις.

Ὁ Ἰέρων λοιπὸν εἶπε.
Ὁ Σιμωνίδης ἀποκρίθηκε γελώντας,
Τί λες, Ἰέρωνα;
Ἰσχυρίζεσαι πως στον τύραννο δε ριζώνουν οἱ
ἔρωτες με νέους;
Μα εσύ, εἶπε, δεν ποθεῖς τον Δαῖλοχο που καλεῖται
ὁ ωραιότερος;

Γιατί μα τον Δία, εἶπε,
Σιμωνίδη,
δεν ἐπιθυμῶ το ἐτοιμο ἀπὸ αὐτὸν
το οποίο εὐκόλα καὶ σίγουρα θα ἐπιτευχθεῖ,
ἀλλὰ αὐτό που ελάχιστα ταιριάζει σε ἕνα τύραννο
να ἀποκτά.

Γιατί ἐγὼ πράγματι ἐπιθυμῶ ἀπὸ τον Δαῖλοχο
αὐτά που ἴσως ἀναγκάζει ἡ φύση του ἀνθρώπου
να ἀναζητεῖ στους ωραίους,
καὶ στην περίπτωση που ἐπιτύχω αὐτά που
λαχταρῶ,
τότε θέλω να τα ἔχω ἐπιτύχει μαζί με την ἀγάπη του
καὶ ἐπειδὴ το θέλει πραγματικά, χωρὶς ἀμφιβολία,
θα προτιμούσα να φερθῶ βίαια στον εαυτό μου,
παρὰ να κάνω κάτι σε αὐτὸν με τη βία·

Γιατί το να ἀρπάξεις κάτι ἀπὸ τους ἀντιπάλους σου
χωρὶς τη θέλησή τους,
ἐγὼ νομίζω εἶναι το πιο ευχάριστο ἀπ' ὅλα,
ὅμως, ἡ εὐγνωμοσύνη ἀπὸ νέους με τη θέλησή
τους εἶναι πολὺ πιο γλυκιά.

Γιατί ἀμέσως
ἀπὸ αὐτὸν που ἀγαπάει με τη σειρά του,
ευχάριστα εἶναι τα κοιτάγματα,

<p>ἠδεῖται δὲ αἰ ἑρωτήσεις, ἠδεῖται δὲ αἰ ἀποκρίσεις, ἦδιστα δὲ καὶ ἐπαφροδιτόταται αἰ μάχαι τε καὶ ἔριδες·</p> <p>[36] τὸ δὲ ἀκόντων παιδικῶν ἀπολαύειν ληλασία, ἔφη, ἔμοιγε δοκεῖ εὐοικεῖναι μᾶλλον ἢ ἀφροδισίους, καίτοι τῷ μὲν ληστῆ παρέχει τινὰς ὅμως ἡδονὰς</p> <p>τό τε κέρδος καὶ τὸ ἀνίαν τὸν ἐχθρόν· τὸ δὲ οὔ ἂν ἐρᾷ τις τούτῳ ἡδεσθαι ἀνωμένῳ</p> <p>καὶ φιλοῦντα μισεῖσθαι καὶ ἄπτεσθαι ἀχθομένου, πῶς οὐχὶ τοῦτο ἤδη δυσχερὲς τὸ πάθημα καὶ οἰκτρὸν;</p> <p>[37] καὶ γὰρ δὴ τῷ μὲν ἰδιώτῃ εὐθύς τεκμήριόν ἐστιν, ὅταν ὁ ἐρώμενός τι ὑπουργῆ, ὅτι ὡς φιλῶν χαρίζεται, διὰ τὸ εἰδέναι ὅτι οὐδεμιᾶς ἀνάγκης οὔσης ὑπηρετεῖ, τῷ δὲ τυράνῳ οὐποτ' ἔστι πιστεῦσαι ὡς φιλεῖται.</p> <p>[38] ἐπιστάμεθα γὰρ δὴ τοὺς διὰ φόβον ὑπηρετοῦντας ὡς ἢ μάλιστ' ἂν δύνωνται ἐξεικάζουσιν αὐτοὺς ταῖς τῶν φιλοῦντων ὑπουργίαις.</p> <p>καὶ τοίνυν αἰ ἐπιβουλαὶ ἐξ οὐδένων πλέονες τοῖς τυράννοις εἰσὶν ἢ ἀπὸ τῶν μάλιστα φιλεῖν αὐτοὺς προσποισαμένων.</p>	<p>ευχάριστες οἱ ἐρωτήσεις, ευχάριστες οἱ ἀποκρίσεις, πάρα πολὺ ευχάριστες καὶ γοητευτικὲς οἱ συγκρούσεις καὶ οἱ ἐρίδες·</p> <p>Το να απολαμβάνεις τον αγαπημένο σου χωρίς ο ίδιος να το θέλει, κατὰ τὴν ἀποψή μου, εἶναι λογικὸ να μοιάζει με ληλασία, εἶπε, παρά με ἐρωτικὴ σχέση. Και ὄντως, σε ἐκεῖνον που λεηλατεῖ παρέχουν κάποια ευχαρίστηση τα λάφυρα καὶ ἡ θλίψη του ἐχθροῦ· ἀλλὰ το να ευχαριστιέται κανεὶς βλάπτοντας αὐτόν που ποθεῖ, κι ας τον αγαπά, να μισεῖται, καὶ να τον πιέζει ψυχικὰ κάθε φορά που τον αγγίζει, πῶς να μὴ θεωρεῖται τούτο ἐκνευριστικὸ καὶ ἀξιοθρήνητο πάθημα;</p> <p>Γιατί πράγματι στον ἀπλό πολίτη ἀμέσως ὑπάρχει ἀπόδειξη, ὅταν ο ἀγαπημένος του τον βοηθᾷ, πῶς προσφέρεται ἐπειδὴ αγαπά, ἀφού γνωρίζει καλὰ (ο ἀπλὸς πολίτης) πῶς δε βοηθᾷ με κάποια ἐπιβολή (ο ἀγαπημένος), ὁμως ο τύραννος ποτέ δεν εἶναι πεπεισμένος ὅτι αγαπάται.</p> <p>Γιατί γνωρίζουμε πολὺ καλὰ πῶς αυτοὶ που βοηθοῦν ἀπὸ φόβο, ὅσο περισσότερο δύνανται, ἐξομοιώνονται με ἐκείνους που παρέχουν τις υπηρεσίες τους ἀπὸ ἀγάπη. Και ὄντως οἱ συνωμοσίες ἐναντίον των τυράννων, συχνότερα ἀπ' ὅτιδήποτε ἄλλο, γίνονται ἀπὸ αὐτοὺς που προσποιήθηκαν ὅτι τους αγαποῦν περισσότερο.</p>
---	--

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ	ΑΓΓΛΙΚΑ
<p>[26] αἰ τῶν ἀφροδισίων μόνον κινδυνεύουσιν ὑμῖν ἀπολαύσεις, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, τοῦ τυραννεῖν τὰς ἐπιθυμίας παρέχειν· ἐν γὰρ τούτῳ ἔξεστιν ὑμῖν ὅ τι ἂν κάλλιστον ἴδητε τούτῳ συνεῖναι.</p> <p>[27] Νῦν δὴ, ἔφη ὁ Ἰέρων,</p>	<p>Only erotic pleasures provoke in you, said Simonides, the wish to be a tyrant; Because in this way, you will be associated with anything beautiful you see;</p> <p>Well now, said Hieron,</p>

εἴρηκας ἐν ᾧ γε,
σάφ' ἴσθι,
μειονεκτοῦμεν τῶν ἰδιωτῶν.

πρῶτον μὲν γὰρ γάμος
ὁ μὲν ἐκ μειζόνων δήπου καὶ πλούτῳ καὶ δυνάμει

κάλλιστος δοκεῖ εἶναι
καὶ παρέχειν τινὰ τῷ γήμαντι
φιλοτιμίαν μεθ' ἡδονῆς·
δεύτερος δ' ὁ ἐκ τῶν ὁμοίων·

ὁ δ' ἐκ τῶν φαυλοτέρων
πάνυ ἄτιμός τε καὶ ἄχρηστος νομίζεται.

[28] τῷ τοίνυν τυράννῳ,
ἂν μὴ ξένην γήμη,
ἀνάγκη ἐκ μειόνων γαμεῖν,
ὥστε τὸ ἀγαπητὸν οὐ πάνυ αὐτῷ παραγίγνεται.
πολὺ δὲ καὶ αἱ θεραπείαι
αἱ ἀπὸ τῶν μέγιστον φρονουσῶν γυναικῶν
εὐφραίνουσι μάλιστα,
αἱ δ' ὑπὸ δούλων
παροῦσαι
μὲν οὐδέν τι ἀγαπῶνται,
ἐὰν δέ τι ἐλλείπωσι,
δεινὰς ὀργὰς καὶ λύπας ἐμποιοῦσιν.

[29] ἐν δὲ τοῖς παιδικοῖς ἀφροδισίοις
ἔτι αὖ πολὺ μᾶλλον
ἢ ἐν τοῖς τεκνοποιοῖς
μειονεκτεῖ τῶν εὐφροσυνῶν ὁ τύραννος.
ὅτι <μὲν> γὰρ τὰ μετ' ἔρωτος ἀφροδίσια
πολὺ διαφερόντως εὐφραίνει
πάντες δήπου ἐπιστάμεθα·

[30] ὁ δὲ ἔρωσ πολὺ αὖ
ἐθέλει ἠκίστα τῷ τυράννῳ ἐγγίγνεσθαι.
οὐ γὰρ <ὁ> ἔρωσ ἐφιέμενος
τῶν ἐτοιμῶν ἡδεταί,
ἀλλὰ τῶν ἐλπιζομένων.
ὥσπερ οὖν [εἶ] τις ἄπειρος ὢν δίψους
τοῦ πιεῖν οὐκ ἂν ἀπολαύοι,
οὕτω καὶ ὁ ἄπειρος ὢν ἔρωτος
ἄπειρός ἐστι τῶν ἡδίστων ἀφροδισίων.

[31] ὁ μὲν οὖν ἱέρων οὕτως εἶπεν.
ὁ δὲ Σιμωνίδης ἐπιγελάσας, ἔφη,
Πῶς λέγεις, ὦ ἱέρων;

you have said the thing,
in which, you should know that
we are at a disadvantage compared to common
people.

Well firstly, because a marriage
to a woman who excels in wealth and power
undoubtedly
seems to be the best
and to provide to the groom
reputation and pleasure;
second to that, is the marriage to an equivalent
woman;
Lastly, marriage to an inferior woman,
is thought to be completely dishonorable and
useless.

So the tyrant,
in case that he doesn't marry a foreign woman,
needs to marry an inferior,
his desire consequently is never achieved.
And very often, the provisions of care
by upper class women
satisfy a lot,
whereas the ones by bondwomen,
when they exist,
don't satisfy at all,
nevertheless if they're absent,
they cause terrible rage and sorrow.

Concerning love with young men,
more on this,
rather than on love related to procreation,
the tyrant is disadvantaged.
Because carnal pleasures with love
content more,
everyone knows that;

Generally, love most of the times,
cannot be born innately in the tyrant's heart.
Because love is not pleased
by longing the conveniences,
but by longing the desires.
So as with someone who has never been thirsty,
drinking will not feel pleasure,
similarly the one who hasn't known love,
never knows the sweetest carnal pleasures.

These are what Hieron said.
Simonides responded laughing,
What are you saying Hieron?

<p>τυράννω οὐ φῆς παιδικῶν ἔρωτας ἐμφύεσθαι;</p> <p>πῶς μὴν σύ, ἔφη, ἐρᾶς Δαϊλόχου τοῦ καλλίστου ἐπικαλουμένου;</p> <p>[32] Ὅτι μὰ τὸν Δί, ἔφη, ὦ Σιμωνίδη, οὐ τοῦ ἐτοίμου παρ' αὐτοῦ δοκοῦντος εἶναι τυχεῖν τούτου μάλιστα ἐπιθυμῶ, ἀλλὰ τοῦ ἥκιστα τυράννω προσήκοντος κατεργάσασθαι.</p> <p>[33] ἐγὼ γὰρ δὴ ἐρῶ μὲν Δαϊλόχου ὥνπερ ἴσως ἀναγκάζει ἢ φύσις ἀνθρώπου δεῖσθαι παρὰ τῶν καλῶν, τούτων δὲ ὧν ἐρῶ τυχεῖν, μετὰ μὲν φιλίας καὶ παρὰ βουλομένου πάνυ ἰσχυρῶς ἐπιθυμῶ τυγχάνειν, βία δὲ λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ ἥττον ἂν μοι δοκῶ ἐπιθυμεῖν ἢ ἐμαυτὸν κακόν τι ποιεῖν·</p> <p>[34] παρὰ μὲν γὰρ πολεμίων ἀκόντων λαμβάνειν πάντων ἡδιστον ἔγωγε νομίζω εἶναι, παρὰ δὲ παιδικῶν βουλομένων ἡδισταί οἶμαι αἱ χάριτές ψ.</p> <p>[35] εὐθύς γὰρ παρὰ τοῦ ἀντιφιλοῦντος ἡδεῖται μὲν (εἰσιν) αἱ ἀντιβλέψεις, ἡδεῖται δὲ αἱ ἐρωτήσεις, ἡδεῖται δὲ αἱ ἀποκρίσεις, ἡδισταί δὲ καὶ ἐπαφροδιτόταται αἱ μάχαι τε καὶ ἔριδες·</p> <p>[36] τὸ δὲ ἀκόντων παιδικῶν ἀπολαύειν λεηλασίᾳ, ἔφη, ἔμοιγε δοκεῖ εὐκέραιον μᾶλλον ἢ ἀφροδιτοῖς. καίτοι τῷ μὲν ληστῆ παρέχει τινὰς ὁμῶς ἡδονὰς τό τε κέρδος καὶ τὸ ἀνιᾶν τὸν ἐχθρόν· τὸ δὲ οἷ ἂν ἐρᾶ τις τούτῳ ἡδεσθαι ἀνωμένῳ καὶ φιλοῦντα μισεῖσθαι καὶ ἄπτεσθαι ἀχθομένου, πῶς οὐχὶ τοῦτο ἤδη δυσχερὲς τὸ πάθημα καὶ οἰκτρόν;</p> <p>[37] καὶ γὰρ δὴ τῷ μὲν ἰδιώτῃ εὐθύς τεκμήριόν ἐστιν,</p>	<p>You're claiming that love affairs with young men don't take roots in a tyrant's heart? But don't you desire Dailochos who is called the most beautiful?</p> <p>Because oh Zeus, he said, Simonides, I don't want the convenient from him that easily and surely will be achieved, but I want the thing that is hardly appropriate to a tyrant to acquire.</p> <p>Because indeed I desire from Dailochos the things that maybe human nature forces us to search for in handsome men, and in case I succeed in my desires, I want to have achieved them with his love and because he doubtless consents. I would rather behave violently towards myself, than do something to him by force;</p> <p>Because grabbing something from your enemies without their will, is for me the most pleasant of all. However, gratitude that comes from young men voluntarily is delightful.</p> <p>Because instantly from someone that responds to the love, the looks are pleasing, the questions are pleasing, the answers are pleasing, and the conflicts and the disputes are very pleasing and charming;</p> <p>Enjoying your lover involuntarily, in my opinion, seems reasonably to be more of a looting, he said, than a loving relationship. And indeed, the benefit the grabber gains and the grief of the opponent provide to the first one enjoyment; but being satisfied by harming the person you love, being hated by him , even if you love him, and pressuring him every time you touch him, how not to consider this a disturbing and deplorable misfortune?</p> <p>Because actually to the ordinary citizen it is immediately proven,</p>
---	---

<p>ὅταν ὁ ἐρώμενός τι ὑπουργῆ, ὄτι ὡς φιλῶν χαρίζεται, διὰ τὸ εἰδέναί ὅτι οὐδεμιᾶς ἀνάγκης οὔσης ὑπηρετεῖ,</p> <p>τῷ δὲ τυράννῳ οὔποτ' ἔστι πιστεῦσαι ὡς φιλεῖται.</p> <p>[38] ἐπιστάμεθα γὰρ δὴ τοὺς διὰ φόβον ὑπηρετοῦντας ὡς ἢ μάλιστ' ἂν δύνωνται ἐξεικάζουσιν αὐτοὺς ταῖς τῶν φιλοῦντων ὑπουργίαις.</p> <p>καὶ τοίνυν αἱ ἐπιβουλαὶ ἐξ οὐδένων πλέονες τοῖς τυράννοις εἰσὶν ἢ ἀπὸ τῶν μάλιστα φιλεῖν αὐτοὺς προσποησαμένων.</p>	<p>when his lover helps him, that he does it because of love, since he (the ordinary citizen) knows well that he (the lover) does not help because he is forced to do so, however, a tyrant can never be convinced that he is loved.</p> <p>Because we know very well that the ones that help us out of fear, as much as they can, assimilate to the ones providing services out of love.</p> <p>And indeed the conspiracies against tyrants, more often than anything else, are made from the ones that pretended to love them the most.</p>
---	---

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ	ΓΑΛΛΙΚΑ
<p>[26] αἱ τῶν ἀφροδισίων μόνον κινδυνεύουσιν ὑμῖν ἀπολαύσεις, ἔφη ὁ Σιμωνίδης, τοῦ τυραννεῖν τὰς ἐπιθυμίας παρέχειν ἐν γὰρ τούτῳ ἔξεστιν ὑμῖν ὅ τι ἂν κάλλιστον ἴδητε τούτῳ συνεῖναι.</p> <p>[27] Νῦν δὴ, ἔφη ὁ Ἰέρων, εἴρηκας ἐν ᾧ γε, σάφ' ἴσθι, μειονεκτοῦμεν τῶν ἰδιωτῶν.</p> <p>πρῶτον μὲν γὰρ γάμος ὁ μὲν ἐκ μειζόνων δήπου καὶ πλούτῳ καὶ δυνάμει κάλλιστος δοκεῖ εἶναι καὶ παρέχειν τινὰ τῷ γήμαντι φιλοτιμίαν μεθ' ἡδονῆς: δεύτερος δ' ὁ ἐκ τῶν ὁμοίων· ὁ δ' ἐκ τῶν φαυλοτέρων πάνυ ἄτιμός τε καὶ ἄχρηστος νομίζεται.</p> <p>[28] τῷ τοίνυν τυράννῳ, ἂν μὴ ξένην γήμη, ἀνάγκη ἐκ μειόνων γαμεῖν,</p>	<p>Seuls les plaisirs érotiques stimulent en vous, Simonide dit-il, le désir d'être un tyran; Parce que de cette façon, vous pourrez être associé à quoi que de beau vous rencontrez.</p> <p>Alors maintenant, Hiéron dit-il, tu as dit quelque chose que tu dois savoir qu'il consiste pour nous un grand désavantage par rapport aux gens ordinaires.</p> <p>Premièrement, parce que le mariage avec une femme supérieure à la richesse et le pouvoir, semble indubitablement être le meilleur et apporter à celui qui se marie de la réputation avec le plaisir; en seconde position vient le mariage avec une femme égale; enfin, le mariage avec une femme inférieure, est considéré comme tout à fait déshonorant et inutile.</p> <p>Alors le tyran, dans le cas où il n'épouserait pas une femme étrangère, il est nécessaire qu' il épouse une inférieure,</p>

ὥστε τὸ ἀγαπητὸν οὐ πάνυ αὐτῷ παραγίγνεται.

πολὺ δὲ καὶ αἱ θεραπεῖαι
αἱ ἀπὸ τῶν μέγιστον φρονουσῶν γυναικῶν
εὐφραίνουσι μάλιστα,
αἱ δ' ὑπὸ δούλων
παροῦσαι
μὲν οὐδέν τι ἀγαπῶνται,
ἐὰν δέ τι ἐλλείπωσι,
δεινὰς ὀργὰς καὶ λύπας ἐμποιοῦσιν.

[29] ἐν δὲ τοῖς παιδικοῖς ἀφροδισίοις
ἔτι αὖ πολὺ μᾶλλον
ἢ ἐν τοῖς τεκνοποιοῖς
μειονεκτεῖ τῶν εὐφροσυνῶν ὁ τύραννος.
ὅτι <μὲν> γὰρ τὰ μετ' ἔρωτος ἀφροδίσια
πολὺ διαφερόντως εὐφραίνει
πάντες δὴπου ἐπιστάμεθα·

[30] ὁ δὲ ἔρωσ πολὺ αὖ
ἐθέλει ἥκιστα τῷ τυράνῳ ἐγγίγνεσθαι.
οὐ γὰρ <ὁ> ἔρωσ ἐφιέμενος
τῶν ἐτοίμων ἦδεται,
ἀλλὰ τῶν ἐπιζομένων.
ὥσπερ οὖν [εἶ] τις ἄπειρος ὦν δίψου
τοῦ πιεῖν οὐκ ἂν ἀπολαύει,
οὕτω καὶ ὁ ἄπειρος ὦν ἔρωτος
ἄπειρός ἐστι τῶν ἡδίστων ἀφροδισίων.

[31] ὁ μὲν οὖν Ἰέρων οὕτως εἶπεν.
ὁ δὲ Σιμωνίδης ἐπιγελάσας, ἔφη,
Πῶς λέγεις, ὦ Ἰέρων;
τυράνῳ οὐ φῆς παιδικῶν ἔρωτας ἐμφύεσθαι;

πῶς μὴν σύ, ἔφη, ἐρᾷς Δαϊλόχου τοῦ καλλίστου
ἐπικαλουμένου;

[32] Ὅτι μὰ τὸν Δί', ἔφη,
ὦ Σιμωνίδη,
οὐ τοῦ ἐτοίμου παρ' αὐτοῦ

δοκοῦντος εἶναι τυχεῖν τούτου μάλιστα ἐπιθυμῶ,
ἀλλὰ τοῦ ἥκιστα τυράνῳ προσήκοντος
κατεργάσασθαι.

[33] ἐγὼ γὰρ δὴ ἐρῶ μὲν Δαϊλόχου
ὥνπερ ἴσως ἀναγκάζει ἡ φύσις ἀνθρώπου
δεῖσθαι παρὰ τῶν καλῶν,
τούτων δὲ ὦν ἐρῶ τυχεῖν,
μετὰ μὲν φιλίας καὶ παρὰ βουλομένου πάνυ ἰσχυρῶς
ἐπιθυμῶ τυγχάνειν,

du coup, ce qu'il désire ne se produira certainement pas.

Et très souvent, les soins
des femmes de la classe supérieure
fournissent de grands plaisirs,
alors que ceux des esclaves,
quand ils existent,
ne satisfont pas du tout,
néanmoins, s'ils sont absents,
ils provoquent une rage terrible et un chagrin.

Quant à l'amour avec des jeunes hommes,
encore plus à lui,
par rapport à celui concernant la procréation,
le tyran est désavantagé.
Parce que les plaisirs charnels avec l'amour
réjouissent plus ;
tout le monde le sait;

En général, l'amour, la plupart des fois,
ne peut pas être inné au cœur du tyran.
Parce que l'amour ne se satisfait pas
en désirant des commodités,
mais en désirant des propres envies.
Alors comme pour quelqu'un qui n'a jamais eu soif,
boire ne lui fera pas plaisir,
de même, celui qui n'a pas rencontré l'amour,
ne connaît jamais les plus doux plaisirs charnels.

Voilà ce qu' Hiéron a dit.
Simonide répondit-il en riant,
Que dis-tu Hiéron?
Prétends-tu que les amours avec des jeunes
hommes ne s'enracinent au cœur du tyran?
Mais ne désires-tu pas Dailochos qui est appelé le
plus beau?

Parce que par Zeus, dit-il,
Simonide,
Moi, je ne souhaite pas quelque chose tout prêt par
lui,
qui va aisément est sûrement s'accomplir,
mais je souhaite la chose ce qui convient à peine à
un tyran d'acquérir.

Parce que, je désire vraiment de Dailochos
les choses que peut-être la nature nous oblige à
chercher chez de beaux hommes,
et dans le cas où j'attendais mes désirs,
je veux alors les avoir atteints avec son amour et son
accord, sans doute.

<p>βία δὲ λαμβάνειν παρ' αὐτοῦ ἧττον ἂν μοι δοκῶ ἐπιθυμῆν ἢ ἑμαυτὸν κακόν τι ποιεῖν'</p> <p>[34] παρὰ μὲν γὰρ πολεμίων ἀκόντων λαμβάνειν πάντων ἡδιστον ἔγωγε νομίζω εἶναι, παρὰ δὲ παιδικῶν βουλομένων ἡδισταί οἶμαι αἱ χάριτές ψ.</p> <p>[35] εὐθύς γὰρ παρὰ τοῦ ἀντιφιλοῦντος ἡδεῖται μὲν (εἰσιν) αἱ ἀντιβλέψεις, ἡδεῖται δὲ αἱ ἐρωτήσεις, ἡδεῖται δὲ αἱ ἀποκρίσεις, ἡδισταί δὲ καὶ ἐπαφροδιτόταται αἱ μάχαι τε καὶ ἔριδες'</p> <p>[36] τὸ δὲ ἀκόντων παιδικῶν ἀπολαύειν ληλασία, ἔφη, ἔμοιγε δοκεῖ εὐκείναι μᾶλλον ἢ ἀφροδισίους. καίτοι τῷ μὲν ληστῆ παρέχει τινὰς ὄμως ἡδονὰς τό τε κέρδος καὶ τὸ ἀνιᾶν τὸν ἐχθρόν· τὸ δὲ οὐ ἂν ἐρᾷ τις τούτῳ ἡδεσθαι ἀνωμένῳ καὶ φιλοῦντα μισεῖσθαι καὶ ἄπτεσθαι ἀχθομένου, πῶς οὐχὶ τοῦτο ἤδη δυσχερὲς τὸ πάθημα καὶ οἰκτρόν;</p> <p>[37] καὶ γὰρ δὴ τῷ μὲν ιδιώτῃ εὐθύς τεκμήριόν ἐστιν, ὅταν ὁ ἐρώμενός τι ὑπουργῆ, ὅτι ὡς φιλῶν χαρίζεται, διὰ τὸ εἰδέναι ὅτι οὐδεμιᾶς ἀνάγκης οὔσης ὑπηρετεῖ, τῷ δὲ τυράνῳ οὐποτ' ἔστι πιστεῦσαι ὡς φιλεῖται.</p> <p>[38] ἐπιστάμεθα γὰρ δὴ τοὺς διὰ φόβον ὑπηρετοῦντας ὡς ἢ μάλιστ' ἂν δύνωνται ἐξεικάζουσιν αὐτοὺς ταῖς τῶν φιλοῦντων ὑπουργίαις. καὶ τοίνυν αἱ ἐπιβουλαὶ ἐξ οὐδένων πλέονες τοῖς τυράννοις εἰσὶν ἢ ἀπὸ τῶν μάλιστα φιλεῖν αὐτοὺς προσποιησαμένων.</p>	<p>Je préférerais agir violemment envers moi-même, que lui faire quelque chose par la force;</p> <p>Parce que arracher quelque chose de ses opposants, sans leur accord, est selon moi, le plus agréable de tout. Pourtant, la gratitude spontanée des jeunes hommes est plus charmante.</p> <p>Parce que tout de suite, de quelqu'un répondant à l'amour, les regards sont agréables, les questions sont agréables, les réponses sont agréables, et les conflits et les disputes sont très agréables et charmants;</p> <p>Profiter son amant sans que celui-ci le veuille, semble, quant à moi, raisonnablement être plus un pillage, dit-il, qu'une relation amoureuse. En effet, les butins et la douleur de l'adversaire procurent du plaisir à celui qui s'est livré au pillage; mais se satisfaire en blessant la personne qu'on aime, être détesté par lui, même si on l'aime, et le presser chaque fois qu'on le touche, comment ne pas considérer cela comme un malheur inquiétant et déplorable?</p> <p>Parce que au citoyen ordinaire, c'est prouvé immédiatement, quand son amant l'aide, qu'il le fait par pur amour, car il (le citoyen ordinaire) sait qu'il (le amant) n'aide pas parce qu'il est obligé de le faire, pourtant, un tyran n'est jamais sûr d'être aimé.</p> <p>Parce qu' on sait bien que ceux aidant par peur, autant que possible, s'assimilent à ceux fournissant des services par amour. Effectivement, les complots contre les tyrans, le plus souvent, sont faits de ceux qui prétendaient les aimer le plus.</p>
--	--

Κεφάλαιο 6

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ	ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
<p>βούλομαι δέ σοι, ἔφη, ὦ Σιμωνίδη, κάκεινας τὰς εὐφροσύνας δηλῶσαι ὄσαις ἐγὼ χρώμενος ὄτ' ἦν ιδιώτης, νῦν ἐπειδὴ τύραννος ἐγενόμην, αἰσθάνομαι στερόμενος αὐτῶν.</p> <p>[2] ἐγὼ γὰρ ξυνῆν μὲν ἠλικιώταις ἠδόμενος ἠδομένοις ἐμοί, συνῆν δὲ ἑμαυτῶ, ὁπότε ἠσυχίας ἐπιθυμήσαιμι, διῆγον δ' ἐν συμποσίοις πολλάκις μὲν μέχρι τοῦ ἐπιλαθέσθαι πάντων εἴ τι χαλεπὸν ἐν ἀνθρωπίνῳ βίῳ ἦν, πολλάκις δὲ μέχρι τοῦ ὠδαῖς τε καὶ θαλίαις καὶ χοροῖς τὴν ψυχὴν συγκαταμιγνύναι, πολλάκις δὲ μέχρι κοίτης ἐπιθυμίας ἐμῆς τε καὶ τῶν παρόντων.</p> <p>[3] νῦν δὲ ἀπεστέρημαι μὲν τῶν ἠδομένων ἐμοὶ διὰ τὸ δούλους ἀντὶ φίλων ἔχειν τοὺς ἐταίρους, ἀπεστέρημαι δ' αὖ τοῦ ἠδέως ἐκείνοις ὀμιλεῖν διὰ τὸ μηδεμίαν ἐνορᾶν εὐνοίαν ἐμοὶ παρ' αὐτῶν· μέθην δὲ καὶ ὕπνον ὁμοίως ἐνέδρα φυλάττομαι.</p> <p>[4] τὸ δὲ φοβεῖσθαι μὲν ὄχλον, φοβεῖσθαι δ' ἔρημίαν, φοβεῖσθαι δὲ ἀφυλαξίαν, φοβεῖσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς φυλάττοντας, καὶ μήτ' ἀόπλους ἔχειν ἐθέλειν περὶ αὐτὸν μήθ' ὠπλισμένους ἠδέως θεᾶσθαι, πῶς οὐκ ἀργαλέον ἐστὶ πρᾶγμα;</p> <p>[5] ἔτι δὲ ξένοις μὲν μᾶλλον ἢ πολίταις πιστεύειν, βαρβάροις δὲ μᾶλλον ἢ Ἕλλησιν, ἐπιθυμεῖν δὲ τοὺς μὲν ἐλευθέρους δούλους ἔχειν, τοὺς δὲ δούλους ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν ἐλευθέρους, οὐ πάντα σοι ταῦτα δοκεῖ ψυχῆς ὑπὸ φόβῳ καταπεπληγμένης τεκμήρια εἶναι;</p> <p>[6] ὁ γέ τοι φόβος οὐ μόνον αὐτὸς ἐνὼν ταῖς ψυχαῖς λυπηρὸς ἐστίν,</p>	<p>Θέλω λοιπὸν σε εσένα Σιμωνίδη, εἶπε, να εκφράσω και εκείνες τις χαρές, ὅσες ἐγὼ φανέρωνα ὅταν ἤμουν ἀπλὸς πολίτης, που ἀπὸ τη στιγμὴ που ἐγίνα τύραννος, αἰσθάνομαι να τις στερούμαι.</p> <p>Γιατί ἐγὼ συναναστρεφόμουν με συνομήλικούς μου που με ἀπολάμβαναν και τούς ἀπολάμβανα, ὁμως συναναστρεφόμουν με τον εαυτό μου, ὁποτε ἐπιθυμοῦσα ἠσυχία. Ἐμενα στα συμπόσια πολλές φορές μέχρι να ξεχάσω ὅλα ὅσα εἶναι δύσκολα στην ἀνθρώπινη ζωὴ, ἄλλες φορές πάλι μέχρι τα τραγούδια, οἱ ευωχίες και οἱ χοροὶ να ἀπορροφήσουν την ψυχὴ, κι ἄλλες φορές μέχρι να ἐπιθυμήσω τον ὕπνο ἐγὼ και οἱ σύντροφοί μου.</p> <p>Τώρα ἀπὸ τη μία ἔχω στερηθεῖ ἐκείνους που με ἀπολάμβαναν ἐπειδὴ ἔχω συντρόφους δούλους ἀντὶ για φίλους, ἔχω στερηθεῖ ἀπὸ την ἄλλη μεριά το να μιλάω σε αὐτούς ευγενικά γιατί δεν βλέπω καμία ἐνδειξη καλῆς εὐνοίας ἀπὸ τη μεριά τους· το μεθύσι και τον ὕπνο σαν να ἦταν στήσιμο παγίδας ἀποφεύγω.</p> <p>Το να φοβάσαι τον ὄχλο, να φοβάσαι την ἐρημίαν, να φοβάσαι την ἔλλειψη φύλαξης, να φοβάσαι ὁμως και αὐτούς που σε φυλάνε, μήτε ἀόπλους να θέλεις να ἔχεις γύρω σου, μήτε βλέποντας οπλισμένους να ευχαριστιέσαι, πῶς να μην εἶναι οδυνηρὸ πρᾶγμα;</p> <p>Μάλιστα το να ἐμπιστεύεσαι περισσότερο τους ξένους ἀπὸ τα μέλη του κράτους, τους Βάρβαρους περισσότερο ἀπὸ τους Ἕλληνες, το να ἐπιθυμεῖς τους ἐλεύθερους να τους ἔχεις δούλους, και τους δούλους να ἀναγκάζεσαι να τους κάνεις ἐλεύθερους, ὅλα αὐτὰ δε νομίζεις πως εἶναι στοιχεῖα μιας κατασυντριμμένης ἀπὸ τον φόβο ψυχῆς;</p> <p>Ὁ φόβος μάλιστα δεν εἶναι δυσάρεστος μόνο ὅταν εἶναι στις ψυχές,</p>

<p>ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἡδέων συμπαρακολουθῶν λυμεῶν γίγνεται.</p> <p>[7] εἰ δὲ καὶ σὺ πολεμικῶν ἔμπειρος εἶ, ὦ Σιμωνίδη, καὶ ἤδη ποτὲ πολεμία φάλαγγι πλησίον ἀντετάξω, ἀναμνήσθητι ποῖον μὲν τινα σῆτον ἥροῦ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ποῖον δὲ τινα ὕπνον ἐκοιμῶ.</p> <p>[8] οἷα μέντοι σοὶ τότε ἦν τὰ λυπηρά, τοιαῦτά ἐστι τὰ τῶν τυράννων καὶ ἔτι δεινότερα· οὐ γὰρ ἐξ ἑναντίας μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντοθεν πολεμίους ὄρᾶν νομίζουσιν οἱ τύραννοι.</p>	<p>ἀλλὰ ἀκόμα καὶ ὅταν ὅλες τις ευχαριστήσεις συνοδεύει, εἶναι καταστροφέας.</p> <p>Ἄν λοιπόν εσὺ εἶσαι πολεμικὰ ἔμπειρος Σιμωνίδη, κι ἔως τώρα κοντὰ σε εχθρική παράταξη μάχης ἔχεις σταθεῖ ἀντιμέτωπος, θυμήσου ποιο ἀπὸ τα σῖτα ἔτρωγες κατὰ τη διάρκεια ἐκείνου του χρόνου, ποῖόν ἀπὸ τους ὕπνους κοιμόσουν.</p> <p>Αυτὰ που υπέμεινες τότε τα δυσάρεστα, τέτοια εἶναι των τυράννων καὶ ἀκόμη χειρότερα· γιατί ὄχι μόνο ἀπὸ ἀπέναντι, ἀλλὰ ἀπὸ παντοῦ νομίζουν ὅτι βλέπουν εχθροὺς οἱ τύραννοι.</p>
---	---

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ	ΑΓΓΛΙΚΑ
<p>βούλομαι δὲ σοι, ἔφη, ὦ Σιμωνίδη, κάκεινας τὰς εὐφροσύνας δηλῶσαι ὅσαις ἐγὼ χρώμενος ὅτ' ἦν ἰδιώτης, νῦν ἐπειδὴ τύραννος ἐγενόμην, αἰσθάνομαι στερόμενος αὐτῶν.</p> <p>[2] ἐγὼ γὰρ ξυνηὴν μὲν ἠλικιώταις ἠδόμενος ἠδομένοις ἐμοί, συνῆν δὲ ἑμαυτῷ, ὅποτε ἡσυχίας ἐπιθυμήσαμεν, διῆγον δ' ἐν συμποσίοις πολλάκις μὲν μέχρι τοῦ ἐπιλαθέσθαι πάντων εἶ τι χαλεπὸν ἐν ἀνθρωπίνῳ βίῳ ἦν, πολλάκις δὲ μέχρι τοῦ ὠδαῖς τε καὶ θαλίαις καὶ χοροῖς τὴν ψυχὴν συγκαταμινύναναι, πολλάκις δὲ μέχρι κοίτης ἐπιθυμίας ἐμῆς τε καὶ τῶν παρόντων.</p> <p>[3] νῦν δὲ ἀπεστέρημαι μὲν τῶν ἠδομένων ἐμοὶ διὰ τὸ δούλους ἀντὶ φίλων ἔχειν τοὺς ἐταίρους, ἀπεστέρημαι δ' αὖ τοῦ ἡδέως ἐκείνοις ὀμιλεῖν διὰ τὸ μηδεμίαν ἐνορᾶν εὖνοιαν ἐμοὶ παρ' αὐτῶν· μέθην δὲ καὶ ὕπνον ὁμοίως ἐνέδρα φυλάττομαι.</p> <p>[4] τὸ δὲ φοβεῖσθαι μὲν ὄχλον, φοβεῖσθαι δ' ἔρημίαν, φοβεῖσθαι δὲ ἀφυλαξίαν, φοβεῖσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς φυλάττοντας, καὶ μήτ' ἀόπλους ἔχειν ἐθέλγειν περὶ αὐτὸν</p>	<p>So I would like to you Simonides, he said, to describe also all these joys that I had when I was an ordinary citizen, that from the moment I became a tyrant, miss to me.</p> <p>Because I was hanging out with people my age that I enjoyed and they enjoyed me too, however I was passing time alone, whenever I wanted quietness. I was staying to the banquets many times until I forget all the difficulties of the human life, other times until the songs, the sprees and the dances absorb my soul, and other times till the desire for sleep from me and my companions.</p> <p>Well now from the one side I have been deprived of those who enjoyed me because I have companions slaves instead of friends, in the other side, I have been deprived of speaking politely to them since I see no sign of goodwill on their part; drinking and sleeping I avoid, as if they were a setting of a trap.</p> <p>To fear the mob, to fear the solitude, to fear the lack of security, but to fear the security guards, neither wanting to have around you unarmed men</p>

<p>μήθ' ὠπλισμένους ἠδέως θεᾶσθαι, πῶς οὐκ ἀργαλέον ἐστὶ πρᾶγμα;</p> <p>[5] ἔτι δὲ ξένοις μὲν μᾶλλον ἢ πολίταις πιστεύειν, βαρβάροις δὲ μᾶλλον ἢ Ἕλλησιν, ἐπιθυμεῖν δὲ τοὺς μὲν ἐλευθέρους δούλους ἔχειν, τοὺς δὲ δούλους ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν ἐλευθέρους, οὐ πάντα σοι ταῦτα δοκεῖ ψυχῆς ὑπὸ φόβῳ καταπεπληγμένης τεκμήρια εἶναι;</p> <p>[6] ὁ γέ τοι φόβος οὐ μόνον αὐτὸς ἐνὼν ταῖς ψυχαῖς λυπηρὸς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἠδέων συμπαρακολουθῶν λυμεῶν γίγνεται.</p> <p>[7] εἰ δὲ καὶ σὺ πολεμικῶν ἔμπειρος εἶ, ὦ Σιμωνίδη, καὶ ἤδη ποτὲ πολεμία φάλαγγι πλησίον ἀντετάξω, ἀναμνήσθητι ποῖον μὲν τινα σῖτον ἥρου ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ποῖον δὲ τινα ὕπνον ἐκοιμῶ.</p> <p>[8] οἷα μέντοι σοὶ τότε ἦν τὰ λυπηρά, τοιαῦτά ἐστι τὰ τῶν τυράννων καὶ ἔτι δεινότερα· οὐ γὰρ ἐξ ἐναντίας μόνον, ἀλλὰ καὶ παντοθεν πολεμίους ὄραν νομίζουσιν οἱ τύραννοι.</p>	<p>nor when seeing armed ones to be pleased, how can it not be a painful situation?</p> <p>Actually trusting the foreigners more than members of the state, the Barbarians more than the Greeks, wishing to have the free people slaves and being forced to free the slaves don't you think that all these are elements of a soul devastated by the fear?</p> <p>Fear actually is not only unpleasant when he is in souls, but even when he accompanies all the joys he is a destructor.</p> <p>So if you have, Simonides, experienced a war, and so far you have been confronted to a hostile battle array, remember what kind of wheat you consumed during that year, how was your sleep.</p> <p>The unpleasant difficulties you endured, such and even worse are the tyrants'; because not only from abreast, but from everywhere the tyrants think they see enemies.</p>
--	--

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ	ΓΑΛΛΙΚΑ
<p>βούλομαι δέ σοι, ἔφη, ὦ Σιμωνίδη, κάκεινας τὰς εὐφροσύνας δηλώσαι ὄσαις ἐγὼ χρώμενος ὅτ' ἦν ἰδιώτης, νῦν ἐπειδὴ τύραννος ἐγενόμην, αἰσθάνομαι στερόμενος αὐτῶν.</p> <p>[2] ἐγὼ γὰρ ξυνηὴν μὲν ἠλικιώταις ἠδόμενος ἠδομένοις ἐμοί, συνῆν δὲ ἐμαυτῷ, ὅποτε ἡσυχίας ἐπιθυμήσαμεν, διῆγον δ' ἐν συμποσίοις πολλάκις μὲν μέχρι τοῦ ἐπιλαθέσθαι πάντων εἴ τι χαλεπὸν ἐν ἀνθρωπίνῳ βίῳ ἦν, πολλάκις δὲ μέχρι τοῦ ὠδαῖς τε καὶ θαλίαις καὶ χοροῖς τὴν ψυχὴν συγκαταμιγνύναι, πολλάκις δὲ μέχρι κοίτης ἐπιθυμίας ἐμῆς τε καὶ τῶν παρόντων.</p>	<p>Je voudrais alors à vous Simonide, dit-il, d'indiquer aussi toutes ces joies que j'avais quand j'étais un citoyen ordinaire qu'à partir du moment où je suis devenu un tyran, me manquent.</p> <p>Parce que je fréquentais mes pairs qui m'aimaient et que j'aimais, cependant, je fréquentais moi-même, lorsque je voulais le calme. Je restais aux banquets très souvent jusqu'à ce que j'oublie toutes les difficultés de la vie humaine, d'autres fois, jusqu'à ce que les chants, les virées et les danses absorbent mon âme, et d'autres fois, jusqu'à ce qu'on veuille dormir mes compagnons et moi.</p>

<p>[3] νῦν δὲ ἀπεστέρημαι μὲν τῶν ἠδομένων ἐμοὶ διὰ τὸ δούλους ἀντὶ φίλων ἔχειν τοὺς ἐταίρους, ἀπεστέρημαι δ' αὖ τοῦ ἠδέως ἐκείνοις ὀμιλεῖν διὰ τὸ μηδεμίαν ἐνορᾶν εὖνοιαν ἐμοὶ παρ' αὐτῶν· μέθην δὲ καὶ ὕπνον ὁμοίως ἐνέδρα φυλάττομαι.</p> <p>[4] τὸ δὲ φοβεῖσθαι μὲν ὄχλον, φοβεῖσθαι δ' ἔρημίαν, φοβεῖσθαι δὲ ἀφυλαξίαν, φοβεῖσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς τοὺς φυλάττοντας, καὶ μήτ' ἀόπλους ἔχειν ἐθέλειν περὶ αὐτὸν μήθ' ὠπλισμένους ἠδέως θεᾶσθαι, πῶς οὐκ ἀργαλέον ἐστὶ πρᾶγμα;</p> <p>[5] ἔτι δὲ ξένοις μὲν μᾶλλον ἢ πολίταις πιστεύειν, βαρβάροις δὲ μᾶλλον ἢ Ἕλλησιν, ἐπιθυμεῖν δὲ τοὺς μὲν ἐλευθέρους δούλους ἔχειν, τοὺς δὲ δούλους ἀναγκάζεσθαι ποιεῖν ἐλευθέρους, οὐ πάντα σοι ταῦτα δοκεῖ ψυχῆς ὑπὸ φόβῳ καταπεπληγμένης τεκμήρια εἶναι;</p> <p>[6] ὁ γέ τοι φόβος οὐ μόνον αὐτὸς ἐνὼν ταῖς ψυχαῖς λυπηρὸς ἐστίν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἠδέων συμπαρακολουθῶν λυμεῶν γίνεταί.</p> <p>[7] εἰ δὲ καὶ σὺ πολεμικῶν ἔμπειρος εἶ, ὦ Σιμωνίδη, καὶ ἤδη ποτὲ πολεμία φάλαγγι πλησίον ἀντετάξω, ἀναμνήσθητι ποῖον μὲν τινα σῖτον ἦροῦ ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, ποῖον δὲ τινα ὕπνον ἐκοιμῶ.</p> <p>[8] οἷα μέντοι σοὶ τότε ἦν τὰ λυπηρά, τοιαῦτά ἐστι τὰ τῶν τυράννων καὶ ἔτι δεινότερα· οὐ γὰρ ἐξ ἐναντίας μόνον, ἀλλὰ καὶ πάντοθεν πολεμίους ὄρᾶν νομίζουσιν οἱ τύραννοι.</p>	<p>Maintenant, d'un côté, je suis privé de ceux qui m'aimaient, vu que j'ai des compagnons esclaves au lieu de vrais amis, de l'autre, je suis privé de leur parler poliment, car je ne vois aucun signe de bonne volonté de leur part ; l'ivresse et le sommeil je les évite comme s'ils étaient le cadre d'un piège.</p> <p>Craindre la foule, craindre la solitude, craindre le manque de sécurité, mais craindre les gardes de sécurité, ne pas vouloir avoir autour de soi des hommes non armés ni en voyant les armés se réjouir, comment ça n'est-il pas une situation douloureuse?</p> <p>Notamment, faire plus confiance aux étrangers qu'aux membres de l'État, aux Barbares plus qu'aux Grecs, souhaiter asservir le peuple libre, et être forcé de libérer les esclaves, ne penses-tu pas que tous ces éléments sont d'une âme ravagée par la peur?</p> <p>Certes, la peur n'est pas désagréable que quand elle réside dans les âmes, mais même quand elle accompagne toutes les joies, elle constitue une destruction.</p> <p>Alors Simonide, si tu es expérimenté au combat, et jusqu'à présent, tu as été confronté à un tableau de bataille hostile, rappelle-toi quel type de blé tu consommais au cours de cette année, comment était ton sommeil.</p> <p>Les difficultés désagréables que tu as endurées, telles et pires encore sont celles des tyrans; car non seulement de front, mais de partout, les tyrans pensent qu'ils voient des ennemis.</p>
---	--